

ANTOLOGÍA
SELECTIVIDAD GRIEGO
ANDALUCÍA

FRASES EN PROGRESIÓN
MORFOSINTÁCTICA

Realizado por Lourdes Amador

ÍNDICE

I.- Oraciones simples (1-58):.....	5
1.- Presentes de indicativo e imperfectos (1-30):.....	5
2.- Aoristos en -σα- de indicativo (31-41):.....	6
3.- Aoristos radicales temáticos de indicativo (42-44):.....	6
4.- Aoristos en -θη- de indicativo (45-46):.....	7
5.- Perfectos de indicativo (47-49):.....	7
6.- Imperativo (50):.....	7
7.- Repaso (51-54):.....	7
8.- Aoristos radicales atemáticos de indicativos (55-58):.....	7
II.- Oraciones de relativos (59-71):.....	8
III.- Propositiones subordinadas temporales (72-77):.....	8
IV.- Propositiones subordinadas modales-comparativas (78-80):.....	9
V.- Propositiones subordinadas condicionales (81-83):.....	9
VI.- Propositiones subordinadas causales y completivas de ὅτι (84-85):.....	9
VII.- Propositiones subordinadas completivas de ὡς (86):.....	9
VIII.- Propositiones subordinadas completivas de infinitivo (87-120):.....	9
IX.- Propositiones subordinadas finales en infinitivo (121-122):.....	11
X.- Participios atributivos (123-143):.....	11
XI.- Participios atributivos frente a participios predicativos circunstanciales (144-155):.....	12
XII.- Participios predicativos circunstanciales (156-301):	13
1.- Participios de presente (156-196):.....	13
2.- Participios de aoristos en -σα- (197-235):.....	15
3.- Participios de aoristos en -σα- “raros” (236):	17
4.- Participios de aoristos radicales temáticos (237-270):.....	17
5.- Participios de aoristos en -θη- (271-290):.....	19
6.- Participios de futuro (291-293):.....	20
7.- Participios de perfecto (294-301):.....	20
XIII.- Participios predicativos circunstanciales absolutos (302-343):.....	21
XIV.- Participios predicativos completivos (344-355):.....	24
XV.- Participios predicativos perifrásticos modales-aspectuales (356-360):.....	24
XVI.- Participios en oraciones noomiinale spuris (361-363):	25

I.- Oraciones simples (1-58):**1.- Presentes de indicativo e imperfectos (1-30):**

- 001^a.- καθ' Ὀμηρον δὲ Σαρπηδῶν ἐκ Διὸς καὶ Λαοδαμείας τῆς Βελλεροφόντου. (A30)
- 002^a.- τοῦτο δὲ Σκυθικὸν ὄρος ἐστίν. (A5)
- 003^a.- “ὄμφακές εἰσιν.” (F2)
- 004^a.- τοῦτο δὲ ψευδές· κύων γὰρ δεσπότην καὶ τροφέα μάλιστα φιλεῖ, ἄλλως τε καὶ αἱ θηρευτικαὶ πάντας ἀνθρώπους σαίνουσιν... τὸ δὲ ἀλησὲς ἔχει ᾧδε. (J1)
- 005^a.- τὸ γὰρ ζῶον τοῦτο μᾶλλον χόρτῳ καὶ κριθῇ ἥδεται ἢ ἀνθρωπίνοις. τὸ δ' ἀληθὲς ᾧδε ἔχει. (J2)
- 006^a.- “ᾧ οἶα κεφαλή, καὶ ἐγκέφαλον οὐκ ἔχει.” ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρας μεγαλοπρεπεῖς μὲν τῷ σώματι, κατὰ δὲ ψυχὴν ἀλογίστους. (F1)
- 007^a.- οὐδὲ γινώσκω τὸν ἄνθρωπον (G2)
- 008^a.- αὐτοὶ δὲ διακληροῦνται περὶ τῆς ἀρχῆς, καὶ λαγχάνει Ζεὺς μὲν τὴν ἐν οὐρανῷ δυναστείαν, Ποσειδῶν δὲ τὴν ἐν θαλάσῃ, Πλούτων δὲ τὴν ἐν Ἄιδου. (A4)
- 009^a.- καὶ χεῖται δάκρυα νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν τοῦ λίθου. (A11)
- 010^a.- κομίζει δὲ τὸν παῖδα πρὸς Χείρωνα Πηλεΐς. (A13)
- 011^a.- Λάιον μὲν οὖν θάπτει βασιλεὺς Πλαταιέων Δαμασίστρατος, τὴν δὲ βασιλείαν Κρέων ὁ Μενουκίεως παραλαμβάνει. (A14)
- 012^a.- Ὑψιύλη δὲ Ἰάσονι συνευνάζεται. (A25)
- 013^a.- τίνει δὲ ταύτην τὴν δίκην διὰ τὴν Ἀσωποῦ θυγατέρα Αἴγιναν· (A27)
- 014^a.- καὶ διὰ νυκτὸς μετὰ Ἀριάδνης καὶ τῶν παιδῶν εἰς Νάξον ἀφικνεῖται. (A28)
- 015^a.- Ἀκταίων ἦν ἀνὴρ τὸ γένος Ἀρκάς, φιλοκύνηγος. οὗτος ἔτρεφεν αἰετὸς κύνας πολλὰς καὶ ἐθήρευεν ἐν τοῖς ὄρεσιν, τῶν δὲ αὐτοῦ πραγμάτων ἡμέλει. (J1)
- 016^a.- πρότερον δὲ ἦν ὄνομα αὐτῷ Λιγύρων (A13)
- 017^a.- κῆρυξ δὲ οὗτος ἦν Λαΐου (A14)
- 018^a.- ἦν δὲ ἡ ἔλαφος ἐν Οἰνῷ, χρυσόκερος, Ἀρτέμιδος ἱερά· (A23)
- 019^a.- εἶχον δὲ ἀπὸ τῶν μηρῶν ὀρνίθων μορφάς. (A29)
- 020^a.- τί δακρύεις, ᾧ Θέτι; (D10)
- 021^a.- πέτρα δὲ ἐστὶ μοι παμμεγέθης (D9)

- 022^a.- πλεῖ δὲ ἔτι. (D9)
- 023^a.- καὶ ὁ μὲν δὴ κατὰ θεῶν βούλησιν ἀφανὴς γίνεται. (I1)
- 024^a.- αἱ Λήμνιαι τὴν Ἀφροδίτην οὐκ ἐτίμων· ἡ δὲ αὐταῖς ἐμβάλλει δυσσομίαν, (A25)
- 025^a.- καὶ τὴν νῆσον παρέπλει τῶν Σειρήνων. αἱ δὲ Σειρήνες ἦσαν Ἀχελώου καὶ Μελοπομένης μιᾶς τῶν Μουσῶν θυγατέρες, Πεισινόη Ἀγλαόπη Θελεξιάπεια. (A29)
- 026^a.- τὸ δὲ [βρέφος] ὑπ' ἀγνοίας τῶν κακῶν ὑπεμειδία πρὸς τὴν θάλασσαν. (D10)
- 027^a.- [αἱ Ἀμαζόνες] ἐνομιζόντο δὲ διὰ τὴν εὐψυχίαν μᾶλλον ἄνδρες ἢ διὰ τὴν φύσιν γυναῖκες. (H1)
- 028^a.- Περὶ δὲ τῆς Ἀμύκλα θυγατρὸς τάδε λέγεται Δάφνης· αὕτη τὸ μὲν ἅπαν εἰς πόλιν οὐ κατήει, οὐδ' ἀνεμίσητο ταῖς λοιπαῖς παρθένοις. (I1)
- 029^a.- ἐξ Ἰλίου δ' ἀνέπλει. (D9)
- 030^a.- καὶ Κύκλωπες τότε Διὶ μὲν διδόασι βροντὴν καὶ ἀστραπὴν καὶ κεραυνόν, Πλούτωνι δὲ κυνέην, Ποσειδῶνι δὲ τρίαιναν. (A4)

2.- Aoristos en -σα- de indicativo (31-41):

- 031^a.- Οὐρανὸς πρῶτος τοῦ παντὸς ἐδυνάστευσε κόσμου. (A1)
- 032^a.- Ἥρα δὲ χωρὶς εὐνῆς ἐγέννησεν Ἥφαιστον. (A8)
- 033^a.- Ἀθηναῖα μὲν οὖν ἀφ' ἑαυτῆς τὴν πόλιν ἐκάλεσεν Ἀθήνας, (A12)
- 034^a.- ἡ μὲν οὖν Σφιγξ ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως ἑαυτὴν ἔρριψεν, (A14)
- 035^a.- τούτους δὲ ἐγέννησεν ἐκ Ποσειδῶνος. (A17)
- 036^a.- ἡ δὲ Πυθία τότε πρῶτον Ἡρακλέα αὐτὸν προσηγόρευσε· τὸ δὲ πρῶτον Ἀλκείδης προσηγορεύετο. (A20)
- 037^a.- Κάδμος δὲ καὶ Τηλέφασσα ἐν Θράκη κατώκησαν. (A30)
- 038^a.- συνεκάλεσα [αὐτοὺς], ὦ πάτερ, καὶ ἦκον. (D9)
- 039^a.- οὕτω κατεσοφίσαστό με ὁ κατάρατος τῷ ὀνόματι. (D9)
- 040^a.- οἱ οὖν φίλοι ἀνδροφάγους τοὺς ἵππους ὠνόμασαν. (J2)
- 041^a.- ὁ δὲ αὐτὰς κατέθυσεν Ἥρα. (A26)

3.- Aoristos radicales temáticos de indicativo (42-44):

- 042^a.- μεθ' ὧν Ζεὺς τὸν πρὸς Κρόνον καὶ Τιτᾶνας ἐξήνεγκε πόλεμον. (A4)
- 043^a.- Προμηθέως δὲ παῖς Δευκαλίων ἐγένετο. (A6)

044^a.- ὁ δ' οὖν Ὀδυσσεὺς πῶς διέφυγεν; (D9)

4.- Aoristos en -θη- de indicativo (45-46):

045^a.- κατὰ δὲ Τελέσιλλαν ἐσώθησαν Ἀμύκλας καὶ Μελίβοια, ἐτοξεύθη δὲ ὑπ' αὐτῶν καὶ Ἀμφίων, (A11)

046^a.- ἦσαν δὲ αὐταὶ Σθενῶ Εὐρυάλη Μέδουσα. μόνη δὲ ἦν θνητὴ Μέδουσα: διὰ τοῦτο ἐπὶ τὴν ταύτης κεφαλὴν Περσεὺς ἐπέμψθη. (A17)

5.- Perfectos de indicativo (47-49):

047^a.- τοιοῦτον δὴ τι καὶ τὸ περὶ τὸν Ἀκταίωνα γέγονεν. (J1)

048^a.- - ἄλλ' ἤδη τεθνήσκουσιν;
- οὐδαμῶς· (D10)

049^a.- καὶ ὅλως ἀπηγόρευκα ἤδη. (D4)

6.- Imperativo (50):

050^a.- ἕα ταῦτα, ὦ τέκνον· (D4)

7.- Repaso (51-54):

051^a.- - ἔστι γάρ τις, ὦ μήτηρ, ἐν οὐρανῷ θεὸς ἀθλιώτερος ἐμοῦ;
- μὴ λέγε, ὦ Ἑρμῆ, τοιοῦτον μηδέν. (D4)

052^a.- θάρρει, ὦ τέκνον· (D9)

053^a.- εὖ λέγεις, οὕτω ποιῶμεν· (D10)

054^a.- - καὶ μὴν προσῆλθεν ἤδη.
- τί οὖν; πάντα ἔχεις τὰ ἐργαλεῖα καὶ οὐδὲν ἀπόλωλεν αὐτῶν;
- πάντα, ὦ Ἄπολλον.
- ὅμως ἐπίσκεψαι ἀκριβῶς.
- μὰ Δία, τὴν πυράγραν οὐχ ὀρώ.
- ἄλλ' ὄψει που ἐν τοῖς σπαργάνοις αὐτὴν τοῦ βρέφους. (D6)

8.- Aoristos radicales atemáticos de indicativos (55-58):

055^a.- - τοιγαροῦν ἀπέδωκέ σοι τὸν μισθόν, τὴν πυράγραν
- εὖ γε ὑπέμνησας· (D6)

056^a.- τότε δὲ καὶ τὰ κατὰ Θεσσαλίαν ὄρη διέστη, καὶ τὰ ἐκτὸς Ἴσθμου καὶ Πελοποννήσου συνεχέθη πάντα. (A6)

057^a.- ἀλλ' οὗτος μὲν ἐξέθηκεν [τὸν παῖδα] εἰς Κιθαιρῶνα, (A14)

058^a.- Πατρὸς δέ, ἦν δ' ἐγώ, τίνος ἐστὶ καὶ μητρός; (E3)

II.- Oraciones de relativos (59-71):

- 059^a.- Ἐρύθεια δὲ ἦν νῆσος, ἣ νῦν Γάδειρα καλεῖται. (A26)
- 060^a.- οἱ δὲ τότε ἄνθρωποι αὐτουργοὶ πάντες ἦσαν οἰκέτας τε οὐκ εἶχον, ἀλλ' ἑαυτοῖς ἐγεώργουν, καὶ οὗτος ἦν πλουσιώτατος, ὅς αὐτὸς ἐγεώργει καὶ ἐργατικώτατος ὑπῆρχε. (J1)
- 061^a.- εἶχε δὲ φοινικᾶς βόας, ὧν ἦν βουκόλος Εὐρυτίων, φύλαξ δὲ Ὕρθος ὁ κύων δικέφαλος (A26)
- 062^a.- μετὰ τούτους δὲ αὐτῶ τεκνοῖ Γῆ Κύκλωπας, Ἄργην Στερόπην Βρόντην, ὧν ἕκαστος εἶχεν ἓνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου. (A1)
- 063^a.- ἐσώθη δὲ τῶν μὲν ἀρρένων Ἀμφίων, τῶν δὲ θηλειῶν Χλωρίς ἢ πρεσβυτέρα, ἣ Νηλεὺς συνήκησε. (A11)
- 064^a.- ἔπεμψε γὰρ Ἥρα Σφίγγα, ἣ μητρὸς μὲν Ἐχίδνης ἦν πατρὸς δὲ Τυφῶνος, εἶχε δὲ πρόσωπον μὲν γυναικός, στήθος δὲ καὶ βάσιν καὶ οὐρὰν λέοντος καὶ πτέρυγας ὄρνιθος. (A14)
- 065^a.- ἐξ αὐτῶν παῖς γίνεται Γλαῦκος, ᾧ παῖς Βελλεροφόντης ἐξ Εὐρυμέδης ἐγεννήθη, ὃς ἔκτεινε τὴν πυρίπνου Χίμαιραν. (A27)
- 066^a.- ἐκεῖνο τὸ βρέφος, ᾧ Ἥφαιστε, ἣ μέγα ἀγαθόν, ὃ τοῦ Ἰαπετοῦ πρεσβύτερόν ἐστιν ὅσον ἐπὶ τῇ πανουργίᾳ; (D6)
- 067^a.- ἐρώτα τὸν Ποσειδῶνα, οὗ τὴν τρίαιναν ἔκλεψεν, ἣ τὸν Ἄρη; (D6)
- 068^a.- τὸ νεογνὸν [πεποίηκε] ταῦτα, ὃ μόλις ἔστηκε, τὸ ἐν τοῖς σπαργάνοις; (D6)
- 069^a.- ὑπόπτερος δ' ἐστὶ καὶ ῥάβδον τινὰ πεποίηται θαυμασίαν τὴν δύναμιν, ἣ ψυχαγωγεῖ καὶ κατάγει τοὺς νεκρούς. (D6)
- 070^a.- οἶδα ὃν λέγεις, τὸν Ἰθακήσιον; (D9)
- 071^a.- λοιπὸν δὴ ἀκόσμητον ἔτι αὐτῶ ἦν τὸ ἀνθρώπων γένος, καὶ ἠπόρει ὅτι χρήσαιτο. (E2)

III.- Propositiones subordinadas temporales (72-77):

- 072^a.- ἦν γὰρ ποτε χρόνος ὅτε θεοὶ μὲν ἦσαν, θνητὰ δὲ γένη οὐκ ἦν. (E1)
- 073^a.- ὅτε γὰρ ἐγένετο ἡ Ἀφροδίτη, ἡσιτῶντο οἱ θεοὶ οἳ τε ἄλλοι καὶ ὁ τῆς Μήτιδος υἱὸς Πόρος. (E3)
- 074^a.- καὶ οὔτε ὡς ἀθάνατος πέφυκεν οὔτε ὡς θνητός, ἀλλὰ τοτὲ μὲν τῆς αὐτῆς ἡμέρας θάλλει τε καὶ ζῆ, ὅταν εὐπορήσῃ, τοτὲ δὲ ἀποθνήσκει, πάλιν δὲ ἀναβιώσκειται διὰ τὴν τοῦ πατρὸς φύσιν, (E3)
- 075^a.- - ἣ δὲ τί ἐπραπτεν, ᾧ Θέτι, ὁπότε καθίετο;
- ὑπὲρ αὐτῆς μὲν ἐσίγα, ᾧ Δωρί, καὶ ἔφερε τὴν καταδίκην. (D10)
- 076^a.- πρὶν δὲ τὸν νεώνητον τοῦτον οἰνοχόον ἤκειν, καὶ τὸ νέκταρ ἐγὼ ἐνέχεον. (D4)
- 077^a.- καὶ μέχρι τούτου ἵπποις ἤδετο, ἕως οὗ τὰ αὐτοῦ ἀπώλεσε (J2)

IV.- Propositiones subordinadas modales-comparativas (78-80):

- 078^a.- ὡς δὲ Ὅμηρος λέγει, καὶ τοῦτον ἐκ Διὸς ἐγέννησε. (A8)
- 079^a.- συνεξήλθε δὲ ἐπὶ τὴν ζήτησιν αὐτῆς Τηλέφασσα ἢ μήτηρ καὶ Θάσος ὁ Ποσειδῶνος, ὡς δὲ Φερεκύδης φησὶ Κίλικος. (A30)
- 080^a.- ταύτην μὲν, ὡς ἔνιοι λέγουσιν, ἔφθειρε Προῖτος, ὅθεν αὐτοῖς καὶ ἡ στάσις ἐκινήθη. (A16)

V.- Propositiones subordinadas condicionales (81-83):

- 081^a.- εἴση, ᾧ Ἥφαιστε, ἦν σοι προσέλθη μόνον. (D6)
- 082^a.- εἰ δὲ μὴ βαρύτερος ὁ κεραυνὸς ἦν καὶ πολὺ τὸ πῦρ εἶχε, κάκεινον ἂν ὑφείλετο. (D6)
- 083^a.- - τίνος ἔνεκα, ᾧ ἀδελφῆ; εἰπέ, εἴ τι ἔμαθες ἀκριβῶς.
- ἅπαντα. (D10)

VI.- Propositiones subordinadas causales y completivas de ὅτι (84-85):

- 084^a.- καὶ ὠνόμασεν Ἀχιλλεὺς ὅτι τὰ χεῖλη μαστοῖς οὐ προσήνεγκε. (A13)
- 085^a.- Περὶ τῶν Διομήδους ἵππων φασὶν ὅτι ἀνδροφάγοι ἦσαν, γελοίως. (J2)

VII.- Propositiones subordinadas completivas de ὡς (86):

- 086^a.- ἔνιοι δὲ φασὶν ὡς Ἄρτεμις μὲν εἰς ἔλαφον μετέβαλεν αὐτόν, ἔλαφον δὲ ἀνεῖλον αἱ κύνες. (J1)

VIII.- Propositiones subordinadas completivas de infinitivo (87-120):

- 087^a.- φασὶν Ἀκταίωνα ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν καταβρωθῆναι. (J1)
- 088^a.- ἐμοὶ δὲ δοκεῖ Ἄρτεμιν μὲν δύνασθαι ὅ τι θέλοι ποιῆσαι. (J1)
- 089^a.- οὐ μέντοι ἐστὶν ἀληθὲς ἔλαφον ἐξ ἀνδρὸς ἢ ἐξ ἐλάφου ἀνδρα γενέσθαι. (J1)
- 090^a.- ὡς δὲ ἦσθετο Ζεὺς, ἐπέταξεν Ἥφαιστῳ τῷ Καυκάσῳ ὄρει τὸ σῶμα αὐτοῦ προσηλῶσαι. (A5)
- 091^a.- ὁ δὲ αἰρεῖται ἀνθρώπους αὐτῷ γενέσθαι. (A6)
- 092^a.- Ἡσίοδος δὲ δέκα μὲν υἱοὺς δέκα δὲ θυγατέρας, Ἡρόδωρος δὲ δύο μὲν ἄρρενας τρεῖς δὲ θηλείας, Ὅμηρος δὲ ἕξ μὲν υἱοὺς ἕξ δὲ θυγατέρας φησὶ γενέσθαι [ἐκ Νιόβης]. (A11)
- 093^a.- ἐπὶ τούτου, φασὶν, ἔδοξε τοῖς θεοῖς πόλεις καταλαβέσθαι, ἐν αἷς ἔμελλον ἔχειν τιμὰς ἰδίας ἕκαστος. (A12)
- 094^a.- ὁ δὲ θεὸς εἶπεν αὐτῷ εἰς τὴν πατρίδα μὴ πορεύεσθαι· τὸν μὲν γὰρ πατέρα φονεύσειν, τῇ μητρὶ δὲ μιγήσεσθαι. (A14)
- 095^a.- Κασσιόπεια γὰρ ἡ Κηφέως γυνὴ Νηρηῖσιν ἤρισε περὶ κάλλους, καὶ πασῶν εἶναι κρείσσων ἠύχησεν. (A18)

- 096^a.- μετὰ δὲ τὴν πρὸς Μινύας μάχην συνέβη αὐτῷ κατὰ ζῆλον Ἴφρας μανῆναι, καὶ τοὺς τε ἰδίους παῖδας, οὓς ἐκ Μεγάρων εἶχεν, εἰς πῦρ ἐμβαλεῖν καὶ τῶν Ἴφικλέους δύο· (A20)
- 097^a.- δευτέρον δὲ ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Λερναίαν ὕδραν κτεῖναι· (A22)
- 098^a.- Εὐρυσθεὺς δὲ ἔφη μὴ δεῖν καταριθμῆσαι τοῦτον ἐν τοῖς δέκα τὸν ἄθλον· οὐ γὰρ μόνος ἀλλὰ καὶ μετὰ Ἰολάου τῆς ὕδρας περιεγένετο. (A22)
- 099^a.- τρίτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Κερυνίτιν ἔλαφον εἰς Μυκήνας ἔμπνουν ἐνεγκεῖν. (A23)
- 100^a.- ἕκτον ἐπέταξεν ἄθλον αὐτῷ τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας ἐκδιῶξαι. (A24)
- 101^a.- δέκατον ἐπετάγη ἄθλον τὰς Γηρυόνης βόας ἐξ Ἐρυθραίας κομίζεσθαι. (A26)
- 102^a.- τινὲς δὲ Εὐρώπην οὐκ Ἀγήνορος ἀλλὰ Φοῖνικος λέγουσι. (A30)
- 103^a.- τὸ μὲν πρῶτον Οὐτὶν ἑαυτὸν ἀπεκάλει, ἐπεὶ δὲ διέφυγε καὶ ἔξω ἦν βέλος, Ὀδυσσεὺς ὀνομάζεσθαι ἔφη. (D9)
- 104^a.- τὸ δὲ πάντων δεινότατον, ὅτι μηδὲ νυκτὸς καθεύδω μόνος τῶν ἄλλων, ἀλλὰ δεῖ με καὶ τότε τῷ Πλούτωνι ψυχαγωγεῖν καὶ νεκροπομπὸν εἶναι καὶ παρεστάναι τῷ δικαστηρίῳ· (D4)
- 105^a.- καίτοι τὰ μὲν τῆς Λήδας τέκνα παρ' ἡμέραν ἑκάτερος ἐν οὐρανῷ ἢ ἐν ἄδου εἰσίν, ἐμοὶ δὲ καθ' ἑκάστην ἡμέραν κάκεῖνα καὶ ταῦτα ποιεῖν ἀναγκαῖον (D4)
- 106^a.- ὁ δὲ καὶ διακονεῖσθαι ἡμῖν ἐθέλει. (D6)
- 107^a.- - ὑπέδριμύν τινα τὸν παῖδα φῆς.
- οὐ μόνον, ἀλλ' ἤδη καὶ μουσικόν.
- τῷ τοῦτο τεκμαίρεσθαι ἔχεις; (D6)
- 108^a.- οὐ γὰρ ἂν εὖ οἶδ' ὅτι ἠδυνήθη ἀποκινήσαι τὴν πέτραν ἀπὸ τῆς θύρας. (D9)
- 109^a.- σὲ δὲ τοὺς ἄλλους Κύκλωπας ἔδει ἐπιβοήσασθαι ἐπ' αὐτόν. (D9)
- 110^a.- κάμῃ δακρῦσαι ἐποίησας. (D10)
- 111^a.- ἐπειδὴ δ' ἄγειν αὐτὰ πρὸς φῶς ἔμελλον, προσέταξαν Προμηθεὶ καὶ Ἐπιμηθεὶ κοσμησαί τε καὶ νεῖμαι δυνάμεις ἑκάστοις ὡς πρέπει. (E1)
- 112^a.- Προμηθεὶα δὲ παραιτεῖται Ἐπιμηθεὺς αὐτὸς νεῖμαι, (E1)
- 113^a.- ἀμήχανον γὰρ ἦν ἄνευ πυρὸς αὐτὴν κτητὴν τῷ ἢ χρησίμην γενέσθαι καὶ οὕτω δὴ δωρεῖται ἀνθρώπῳ. (E2)
- 114^a.- μακρότερον μὲν, ἔφη, διηγήσασθαι· ὅμως δέ σοι ἐρῶ. (E3)
- 115^a.- διὸ καὶ νόμος ἦν τοῖς Ξανθίοις μὴ πατρόθεν ἀλλ' ἀπὸ μητέρων χρηματίζεσθαι. (G1)
- 116^a.- Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς Πτολεμαίῳ τῷ βασιλεῖ παρήνει τὰ περὶ βασιλείας καὶ ἡγεμονίας βιβλία

κτᾶσθαι καὶ ἀναγινώσκειν· (G3)

117^a.- ἃ γὰρ οἱ φίλοι τοῖς βασιλεῦσιν οὐ θαρροῦσι παραινεῖν, ταῦτα ἐν τοῖς βιβλίοις γέγραπται. (G3)

118^a.- πλέον γὰρ ἐδόκουν [αἱ Ἀμαζόνες] τῶν ἀνδρῶν ταῖς ψυχαῖς διαφέρειν ἢ ταῖς ιδέαις ἐλλείπειν. (H1)

119^a.- δι' ἣν αἰτίαν μάλα καταθύμιος ἦν Ἀρτέμιδι, καὶ αὐτὴν εὐστοχα βάλλειν ἐποίει. (I1)

120^a.- ὥς δὲ συνεδιώκετο, παρὰ Διὸς αἰτεῖται ἕξ ἀνθρώπων ἀπαλλαγῆναι· (I1)

IX.- Propositiones subordinadas finales en infinitivo (121-122):

121^a.- καὶ τοῦτον μὲν δίδωσι τρέφεσθαι Κούρησί τε καὶ ταῖς Μελισσέως παισὶ νύμφαις, Ἀδραστεία τε καὶ Ἰδη. (A3)

122^a.- ἐγὼ ἐκείνην ἔδωκα αὐτῷ παίγνιον εἶναι. (D6)

X.- Participios atributivos y sustantivados (123-143):

123^a.- ἐκ δὲ τῶν σταλαγμῶν τοῦ ρέοντος αἵματος ἐρινύες ἐγένοντο, Ἀληκτὼ Τισιφόνη Μέγαιρα. (A2)

124^a.- τούτων ἢ μὲν ἐκιθάριζεν, ἢ δὲ ἤδεν, ἢ δὲ ἠΰλει, καὶ διὰ τούτων ἔπειθον καταμένειν τοὺς παραπλέοντας. (A29)

125^a.- - εἰ γοῦν δυνατὸν ἦν, ἠδέως ἂν ἠξίωσα πεπραῶσθαι, ὥσπερ οἱ ἐν γῆ κακῶς δουλεύοντες.
- ὀξύχολοι γὰρ οἱ ἐρῶντες. (D4)

126^a.- ἀμυνοῦμαι γὰρ αὐτόν, ὥς μάθη ὅτι, εἰ καὶ πῆρωςίν μοι τῶν ὀφθαλμῶν ἰᾶσθαι ἀδύνατον, τὰ γοῦν τῶν πλεόντων [τὸ σφάζειν αὐτοὺς καὶ ἀπολλύναι] ἐπ' ἐμοί ἐστι· (D9)

127^a.- τὸ δὲ ποριζόμενον αἰεὶ ὑπεκρεῖ, ὥστε οὔτε ἀπορεῖ Ἔρως ποτὲ οὔτε πλουτεῖ, σοφίας τε αὐτὴ καὶ ἀμαθίας ἐν μέσῳ ἐστίν. ἔχει γὰρ ᾧδε. (E3)

128^a.- τοὺς δὲ μύθους τούτους συνέθεσαν οἱ ποιηταί, ἵνα οἱ ἀκοώμενοι μὴ ὑβρίζοιεν εἰς τὸ θεῖον. (J1)

129^a.- τίς δὲ ἦν ὁ ταῦτα τολμήσας, ᾧ Πολύφημε; (D9)

130^a.- τοὺς δὲ ἰδόντας λίθους ἐποίουν. (A17)

131^a.- τεκνοῖ δὲ αὐθις ἐκ Γῆς παῖδας μὲν τοὺς Τιτᾶνας προσαγορευθέντας, Ὠκεανὸν Κοῖον Ὑπερίονα Κρεῖον Ἰαπετὸν καὶ νεώτατον ἀπάντων Κρόνον, θυγατέρας δὲ τὰς κληθείσας Τιτανίδας, Τηθύν Ἑραν Θέμιν Μνημοσύνην Φοῖβην Διώνην Θεῖαν. (A1)

132^a.- ἐώρακας, ᾧ Ἀπολλων, τὸ τῆς Μαίας βρέφος τὸ ἄρτι τεχθέν, ὥς καλὸν τέ ἐστι καὶ προσγελαῖ πᾶσι (D6)

133^a.- καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ τὴν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν Ἀγέλαστον ἐκάθισε πέτραν παρὰ τὸ Καλλίχορον φρέαρ καλούμενον, (A9)

134^a.- καὶ αὐτὴν φασὶ γενέσθαι τὸ δένδρον τὸ ἐπικληθὲν ἀπ' ἐκείνης δάφνην. (I1)

- 135^a.- ἤδη δὲ καὶ ἡ εἰμαρμένη ἡμέρα παρῆν, ἐν ἧ ἔδει καὶ ἄνθρωπον ἐξιέναι ἐκ γῆς εἰς φῶς. (E2)
- 136^a.- ταύτην κατώκει Γηρούνης τριῶν ἔχων ἀνδρῶν συμφυῆς σῶμα (A26)
- 137^a.- ἦν δὲ ἐν Στυμφάλῳ πόλει τῆς Ἀρκαδίας Στυμφαλὶς λεγομένη λίμνη, πολλῇ συνηρηφῆς ὕλη· (A24)
- 138^a.- τόπος δὲ οὗτος ἐρεβώδης ἐστὶν ἐν Ἄϊδου, τοσοῦτον ἀπὸ γῆς ἔχων διάστημα ὅσον ἀπ' οὐρανοῦ γῆ. (A1)
- 139^a.- Κέκροψ αὐτόχθων, συμφυῆς ἔχων σῶμα ἀνδρὸς καὶ δράκοντος, τῆς Ἀττικῆς ἐβασίλευσε πρῶτος, καὶ τὴν γῆν πρότερον λεγομένην Ἀκτὴν ἀφ' ἑαυτοῦ Κεκροπίαν ὠνόμασεν. (A12)
- 140^a.- εἶχε δὲ ἡ ὕδρα ὑπερμέγεθες σῶμα, κεφαλὰς ἔχον ἐννέα, τὰς μὲν ὀκτὼ θνητάς, τὴν δὲ μέσην ἀθάνατον. (A22)
- 141^a.- οὗτος βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Φθίαν τόπων γαμεῖ Πύρραν τὴν Ἐπιμηθέως καὶ Πανδώρας, ἣν ἔπλασαν θεοὶ πρώτην γυναῖκα. (A6)
- 142^a.- καὶ τί ἂν ἀδικῆσαι δύναίτο ἀρτίτοκον ὄν; (D6)
- 143^a.- διὸ δὴ καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἀκόλουθος καὶ θεράπων γέγονεν ὁ Ἔρως, γεννηθεὶς ἐν τοῖς ἐκείνης γενεθλίοις, καὶ ἅμα φύσει ἐραστής ὢν περὶ τὸ καλὸν καὶ τῆς Ἀφροδίτης καλῆς οὔσης. (E3)
- XI.- Participios atributivos frente a participios predicativos circunstanciales (144-155):**
- 144^a.- ταῦτα κρούων ἐπὶ τινος ὄρους τῇ λίμνη παρακειμένου τὰς ὄρνιθας ἐφόβει· (A24)
- 145^a.- Καλλιόπης μὲν οὖν καὶ Οἰάγρου, κατ' ἐπὶ κλησὶν δὲ Ἀπόλλωνος, Λίνος, ὃν Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε, καὶ Ὀρφεὺς ὁ ἀσκήσας κιθαρωδίαν, ὃς ἄδων ἐκίνει λίθους τε καὶ δένδρα [ἐγένοντο]. (A15)
- 146^a.- καὶ διὰ τοῦτο οἱ γήμαντες αὐτὰς ἐκ τῆς πλησίον Θράκης λαβόντες αἰχμαλωτίδας συνευνάζοντο αὐταῖς. (A25)
- 147^a.- γήμας δὲ Γῆν ἐτέκνωσε πρῶτους τοὺς ἐκατόγχειρας προσαγορευθέντας, Βριάρεων Γύην Κόττον, οἱ μεγέθει τε ἀνυπέβλητοι καὶ δυνάμει καθειστήκεσαν, χεῖρας μὲν ἀνὰ ἑκατὸν κεφαλὰς δὲ ἀνὰ πενήκοντα ἔχοντες. (A1)
- 148^a.- ἀγανακτοῦσα δὲ Γῆ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν εἰς Τάρταρον ριφέντων παίδων πείθει τοὺς Τιτᾶνας ἐπιθέσθαι τῷ πατρί, καὶ δίδωσιν ἀδαμαντίνην ἄρπην Κρόνῳ. (A2)
- 149^a.- τῆς δὲ ἀρχῆς ἐκβαλόντες τοὺς τε καταταρταρωθέντας ἀνήγαγον ἀδελφοὺς καὶ τὴν ἀρχὴν Κρόνῳ παρέδωκαν. (A2)
- 150^a.- Ἦρα δὲ λίθον σπαργανώσασα δέδωκε Κρόνῳ καταπιεῖν ὡς τὸν γεγεννημένον παῖδα. (A3)
- 151^a.- Μενoitῆς δὲ ἐκεῖ τὰς Ἄϊδου βόας βόσκων Γηρούνη τὸ γεγονός ἀπήγγειλεν. (A26)
- 152^a.- ἐπειδὴ δὲ καὶ τούτοις χρόνος ἦλθεν εἰμαρμένος γενέσεως, τυποῦσιν αὐτὰ θεοὶ γῆς ἔνδον ἐκ γῆς καὶ πυρὸς μείζαντες καὶ τῶν ὅσα πυρὶ καὶ γῆ κεράννυται. (E1)
- 153^a.- καὶ τοῖς μὲν ὀλιγογονίαν προσῆψε, τοῖς δ' ἀναλισκομένοις ὑπὸ τούτων πολυγονίαν, σωτηρίαν τῷ

γένει πορίζων. (E2)

154^a.- ὁ δὲ τὴν φρουροῦσαν αὐτῶν τὰ δεσμὰ Κάμπην ἀποκτείνας ἔλυσε. (A4)

155^a.- ὁ δὲ τούτους μὲν τῷ Ταρτάρῳ πάλιν δήσας καθεῖρξε, τὴν δὲ ἀδελφὴν Ῥέαν γήμας, ἐπειδὴ Γῆ τε καὶ Οὐρανὸς ἔθεσπιῶδου αὐτῷ λέγοντες ὑπὸ παιδὸς ἰδίου τὴν ἀρχὴν ἀφαιρεθήσεσθαι, κατέπινε τὰ γεννώμενα. (A3)

XII.- *Participios predicativos circunstanciales (156-301)*

1.- *Participios de presente (156-196):*

156^a.- αὐται μὲν οὖν τὸν παῖδα ἔτρεφον τῷ τῆς Ἀμαλθείας γάλακτι, οἱ δὲ Κούρητες ἔνοπλοι ἐν τῷ ἄνθρωπῳ τὸ βρέφος φυλάσσοντες τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας συνέκρουον, ἵνα μὴ τῆς τοῦ παιδὸς φωνῆς ὁ Κρόνος ἀκούσῃ. (A3)

157^a.- εὐτεκνος δὲ οὔσα Νιόβη τῆς Λητοῦς εὐτεκνοτέρα εἶπεν ὑπάρχειν. (A11)

158^a.- μίγνυται δὲ Ζεὺς Μῆτιδι, μεταβαλλούσῃ εἰς πολλὰς ιδέας ὑπὲρ τοῦ μὴ συνελθεῖν (A7)

159^a.- Δημήτηρ δὲ μετὰ λαμπάδων νυκτός τε καὶ ἡμέρας κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν ζητοῦσα περιήει. (A9)

160^a.- ὁ δὲ καὶ τοῦτον τῷ ῥοπάλῳ παίει, καὶ τὸν βουκόλον Εὐρυτίωνα τῷ κυνὶ βοηθοῦντα ἀπέκτεινε. (A26)

161^a.- καὶ νῦν ὥσπερ ἐπέμφθης σόβει εἰς Ἄργος, εἶτα εἰς τὴν Βοιωτίαν, μὴ καὶ πληγὰς βραδύνων λάβῃς. (D4)

162^a.- ὅτε δὲ οὐκέτι αἶχεν οὐδέν, ἔλεγον οἱ ἄνθρωποι "δείλαιος Ἀκταίων, ὃς ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν κατεβρώθη", ὥσπερ καὶ νυν ἂν τις πορνοβοσκῶν ἀτυχῆσῃ, λέγειν εἰώθαμεν "ὑπὸ τῶν πορνῶν κατεβρώθη". (J1)

163^a.- καὶ μέχρι τούτου ἵπποις ἤδετο, ἕως οὗ τὰ αὐτοῦ ἀπώλεσε καὶ πάντα πωλῶν κατανάλωσεν εἰς τὴν τῶν ἵππων τροφήν. (J2)

164^a.- ὥς δὲ ἐγέννησε Θέτις ἐκ Πηλέως βρέφος, ἀθάνατον θέλουσα ποιῆσαι τοῦτο, κρύφα Πηλέως εἰς τὸ πῦρ ἐγκρύβουσα τῆς νυκτὸς ἔφθειρεν ὃ ἦν αὐτῷ θνητὸν πατρῶον, μεθ' ἡμέραν δὲ ἔχριεν ἀμβροσίᾳ. (A13)

165^a.- ὁ δὲ πυνθανόμενος παρὰ τῆς Περιβοίας μαθεῖν οὐκ ἠδύνατο. (A14)

166^a.- ἐφ' ἄρματος δὲ διὰ τῆς Φωκίδος φερόμενος συντυγχάνει κατὰ τινα στενὴν ὁδὸν ἐφ' ἄρματος ὀχουμένῳ Λαίῳ. (A14)

167^a.- ἦν δὲ τὸ αἶνιγμα· τί ἐστὶν ὃ μίαν ἔχον φωνὴν τετράπουν καὶ δίπουν καὶ τρίπουν γίνεται; (A14)

168^a.- Οιδίπους δὲ καὶ τὴν βασιλείαν παρέλαβε καὶ τὴν μητέρα ἐγήμεν ἀγνοῶν, καὶ παιδὰς ἐτέκνωσεν ἐξ αὐτῆς Πολυνείκη καὶ Ἐτεοκλέα, θυγατέρας δὲ Ἰσμήνην καὶ Ἀντιγόνην. (A14)

169^a.- ὁ δὲ ὑπέσχετο τοῦτο ποιῆσειν, ἂν μὴ πορευόμενος Ὀρφεὺς ἐπιστραφῇ πρὶν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ παραγενέσθαι. (A15)

- 170^a.- Ἄκρισιφ δὲ περὶ παίδων γενέσεως ἀρρένων χρηστηριαζομένω ὁ θεὸς ἔφη γενέσθαι παῖδα ἐκ τῆς θυγατρὸς, ὃς αὐτὸν ἀποκτενεῖ. (A16)
- 171^a.- ἐπεβοήθει δὲ καρκίνος τῇ ὕδρᾳ ὑπερμεγέθης, δάκνων τὸν πόδα. (A22)
- 172^a.- διὸ καὶ βουλόμενος αὐτὴν Ἡρακλῆς μήτε ἀνελεῖν μήτε τρῶσαι, συνεδίωξεν ὅλον ἐνιαυτόν. (A23)
- 173^a.- αἱ δὲ τὸν δοῦπον οὐχ ὑπομένουσαι μετὰ δέους ἀνίπταντο, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἡρακλῆς ἐτόξευσεν αὐτάς. (A24)
- 174^a.- ἀτιμαζόμεναι δὲ αἱ Λήμνιαι τοὺς τε πατέρας καὶ τοὺς ἄνδρας φονεύουσι. (A25)
- 175^a.- πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὰς Γηρυόνας βόας διὰ τῆς Εὐρώπης, ... Λιβύης ἐπέβαινε, (A26)
- 176^a.- θερόμενος δὲ ὑπὸ Ἡλίου κατὰ τὴν πορείαν, τὸ τόξον ἐπὶ τὸν θεὸν ἐνέτεινεν. (A26)
- 177^a.- κολάζεται δὲ Σίσυφος ἐν Ἄιδου πέτρων ταῖς χερσὶ καὶ τῇ κεφαλῇ κυλίων, καὶ τοῦτον ὑπερβάλλειν θέλων. (A27)
- 178^a.- οὗτος δὲ ὠθούμενος ὑπ' αὐτοῦ ὠθεῖται πάλιν εἰς τούπισω. (A27)
- 179^a.- λυπούμενος δὲ Θησεὺς ἐπ' Ἀριάδνη καταπλέων ἐπελάθετο πετάσαι τὴν ναῦν λευκοῖς ἰστίοις. (A28)
- 180^a.- ὡς δὲ πᾶσαν ποιούμενοι ζήτησιν εὔρειν ἦσαν Εὐρώπην ἀδύνατοι, τὴν εἰς οἶκον ἀνακομιδὴν ἀπογνόντες ἄλλος ἄλλαχού καταέκησαν, Φοῖνιξ μὲν ἐν Φοινίκη, Κίλιξ δὲ Φοινίκης πλησίον, καὶ πᾶσαν τὴν ὑφ' αὐτοῦ κειμένην χώραν ποταμῶ συνέγγυς Πυράμω Κιλικίαν ἐκάλεσε: (A30)
- 181^a.- Πολλοὶ γὰρ τῶν τε ποιητῶν καὶ τῶν συγγραφέων φασὶ Φαέθοντα τὸν Ἡλίου μὲν υἱόν, παῖδα δὲ τὴν ἡλικίαν ὄντα, πείσαι τὸν πατέρα μίαν ἡμέραν παραχωρῆσαι τοῦ τεθρίππου. (B2)
- 182^a.- τί μὴ λέγω, ὃς τσαῦτα πράγματα ἔχω μόνος κάμων καὶ πρὸς τσαύτας ὑπηρεσίας διασπώμενος; (D4)
- 183^a.- χρή γὰρ πάντα ὑπηρετεῖν τῷ πατρὶ νεανίαν ὄντα. (D4)
- 184^a.- ἀλλὰ πῶς ταῦτα ἔπραξεν οὐδὲ πάνυ εὐθαρσῆς ὢν; (D9)
- 185^a.- ὡς βαθὺν ἐκοιμήθης, ὦ τέκνον, ὃς οὐκ ἐξέθορες μεταξὺ τυφλούμενος. (D9)
- 186^a.- καὶ ὁ μάλιστα ἠνίασέ με, ὅτι καὶ ὄνειδίζων ἐμοὶ τὴν συμφορὰν, “Οὐδὲ ὁ πατήρ, φησὶν, ὁ Ποσειδῶν ἰάσεται σε”. (D9)
- 187^a.- τὸ βρέφος δὲ παρητεῖτο μὴ ἀποθανεῖν δακρύνουσα καὶ τῷ πάππῳ δεικνύουσα αὐτό, κάλλιστον ὄν (D10)
- 188^a.- νήχεται γὰρ ἔτι ἢ κιβωτὸς ἀμφὶ τὴν Σέριφον ζῶντας αὐτοὺς φυλάττουσα. (D10)
- 189^a.- νέμων δὲ τοῖς μὲν ἰσχὺν ἄνευ τάχους προσῆπτεν, τοὺς δ' ἀσθενεστέρους τάχει ἐκόσμηι· τοὺς δὲ ὥπλιζε, τοῖς δ' ἄοπλον διδοὺς φύσιν ἄλλην τιν' αὐτοῖς ἐμηχανᾶτο δύναμιν εἰς σωτηρίαν. (E1)

- 190^a.- ἡ οὖν Πενία ἐπιβουλεύουσα διὰ τὴν αὐτῆς ἀπορίαν παιδίον ποιήσασθαι ἐκ τοῦ Πόρου, κατακλίνεται τε παρ' αὐτῶ καὶ ἐκύησε τὸν Ἔρωτα. (E3)
- 191^a.- ἄτε οὖν Πόρου καὶ Πενίας ὑὸς ὢν ὁ Ἔρωσ ἐν τοιαύτῃ τύχῃ καθέστηκεν. (E3)
- 192^a.- οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι τῶν πραγμάτων ἐφικέσθαι μὴ δυνάμενοι δι' ἀσθένειαν τοὺς καιροὺς αἰτιῶνται. (F2)
- 193^a.- τῶ οὖν Ἀκταίῳ ἀμελοῦντι τῶν οἰκείων, μᾶλλον δὲ κυνηγετοῦντι, διεφθάρη ὁ βίος. (J1)
- 194^a.- Ἀπόλλων δὲ καὶ αὐτὸς τῆς παιδὸς πόθῳ καιόμενος, ὀργῇ τε καὶ φθόνῳ εἶχετο τοῦ Λευκίππου συνόντος, καὶ ἐπὶ νοῦν αὐτῇ βάλλει σὺν ταῖς λοιπαῖς παρθένοις ἐπὶ κρήνην ἐλθούσαις λούεσθαι. (I1)
- 195^a.- ἀλλ' ἐγὼ ἀφείλον, ὡς μᾶλλον αὐτὸν λάβοιμι ἐξιόντα, (D9)
- 196^a.- εἶτα μεταξὺ ἐπαινούμενος τῆς Ἀφροδίτης μὲν τὸν κεστὸν ἔκλεψε προσπτυξαμένης αὐτὸν ἐπὶ τῇ νίκῃ, τοῦ Διὸς δὲ γελῶντος ἔτι τὸ σκῆπτρον. (D6)

2.- Participios de aoristos en -σα- (197-235):

- 197^a.- ἀλλὰ τούτους μὲν Οὐρανὸς δῆσας εἰς Τάρταρον ἔριψε. (A1)
- 198^a.- Προμηθεὺς δὲ ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους πλάσας ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ, λάθρα Διὸς ἐν νάρθηκι κρύψας. (A5)
- 199^a.- Ζεὺς δὲ πέμψας Ἑρμῆν πρὸς αὐτὸν ἐπέτρεψεν αἰρεῖσθαι ὅ τι βούλεται. (A6)
- 200^a.- κάκεῖ Διὶ εὐξαμένη τὴν μορφήν εἰς λίθον μετέβαλε, (A11)
- 201^a.- Λητῶ δὲ ἀγανακτήσασα τὴν τε Ἄρτεμιν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα κατ' αὐτῶν παρώξυνε, καὶ τὰς μὲν θηλείας ἐπὶ τῆς οἰκίας κατετόξευσεν Ἄρτεμις, τοὺς δὲ ἄρρενας κοινῇ πάντας ἐν Κιθαιρῶνι Ἀπόλλων κυνηγετοῦντας ἀπέκτεινε. (A11)
- 202^a.- ἦκεν οὖν πρῶτος Ποσειδῶν ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν, καὶ πλήξας τῇ τριαίνῃ κατὰ μέσσην τὴν ἀκρόπολιν ἀπέφηνε θάλασσαν, ἣν νῦν Ἐρεχθίδα καλοῦσι. (A12)
- 203^a.- μετὰ δὲ τοῦτον ἦκεν Ἀθηνᾶ, καὶ ποιησαμένη τῆς καταλήψεως Κέκροπα μάρτυρα ἐφύτευσε ἐλαίαν, ἣ νῦν ἐν τῷ Πανδροσεῖῳ δείκνυται. (A12)
- 204^a.- τοῦτο ἀκούσας, καὶ νομίζων ἐξ ὧν ἐλέγετο γεγεννησθαι, Κόρινθον μὲν ἀπέλιπε, (A14)
- 205^a.- Οἰδίπους δὲ ἀκούσας ἔλυσε, εἰπὼν τὸ αἴνιγμα τὸ ὑπὸ τῆς Σφιγγὸς λεγόμενον ἄνθρωπον εἶναι γίνεσθαι τετράπουν βρέφος ὄντα τοῖς τέτταρσιν ὀχοῦμενον κώλοισι, τελειούμενον δὲ δίπουν, γηρῶντα δὲ τρίτην προσλαμβάνειν βάσιν τὸ βάκτρον. (A14)
- 206^a.- δεῖσας δὲ ὁ Ἀκρίσιος τοῦτο, ὑπὸ γῆν θάλαμον κατασκευάσας χάλκεον τὴν Δανάην ἐφρούρει. (A16)
- 207^a.- διὸ καταδικάσας ἑαυτοῦ φυγὴν καθαίρεται μὲν ὑπὸ Θεσπίου, παραγενόμενος δὲ εἰς Δελφοὺς πυνθάνεται τοῦ θεοῦ ποῦ κατοικήσει. (A20)

- 208^a.- διὸ τοῦτον ἀποκτείνας ἐπεκαλέσατο καὶ αὐτὸς βοηθὸν τὸν Ἴόλαον, ὃς μέρος τι καταπρήσας τῆς ἐγγύς ὕλης τοῖς δαλοῖς ἐπικαίων τὰς ἀνατολὰς τῶν κεφαλῶν ἐκώλυεν ἀνιέναι. (A22)
- 209^a.- καὶ τοῦτον τὸν τρόπον τῶν ἀναφυομένων κεφαλῶν περιγενόμενος, τὴν ἀθάνατον ἀποκόψας κατώρυξε καὶ βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν, παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν φέρουσαν διὰ Λέρνης εἰς Ἐλαιούντα τὸ δὲ σῶμα τῆς ὕδρας ἀνασχίσας τῇ χολῇ τοὺς οἰστοὺς ἔβαψεν. (A22)
- 210^a.- ἐπεὶ δὲ κάμνον τὸ θηρίον τῇ διώξει συνέφυγεν εἰς ὄρος τὸ λεγόμενον Ἀρτεμίσιον, κάκειθεν ἐπὶ ποταμὸν Λάδωνα, τοῦτον διαβαίνειν μέλλουσαν τοξεύσας συνέλαβε, καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων διὰ τῆς Ἀρκαδίας ἠπείγετο. (A23)
- 211^a.- ὁ δὲ ὑποτιμησάμενος τὴν ἀνάγκην, καὶ τὸν αἴτιον εἰπὼν Εὐρυσθέα γεγονέναι, πραΰνας τὴν ὀργὴν τῆς θεοῦ τὸ θηρίον ἐκόμισεν ἔμπνουν εἰς Μυκήνας. (A23)
- 212^a.- μόνῃ δὲ ἔσωσεν Ὑφιπύλη τὸν ἑαυτῆς πατέρα κρύψασα Θόαντα. (A25)
- 213^a.- ὁ δὲ τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ θαυμάσας χρύσειον ἔδωκε δέπας, ἐν ᾧ τὸν Ὠκεανὸν διεπέρασε. (A26)
- 214^a.- Ἡρακλῆς δὲ ἐνθέμενος τὰς βόας εἰς τὸ δέπας καὶ διαπλεύσας εἰς Ταρτησὸν Ἡλίφ πάλιν ἀπέδωκε τὸ δέπας. (A26)
- 215^a.- καὶ τὰς βόας Εὐρυσθεῖ κομίσας δέδωκεν. (A26)
- 216^a.- Σίσυφος δὲ ὁ Αἰόλου κτίσας Ἐφύραν τὴν νῦν λεγομένην Κόρινθον γαμῆι Μερόπην τὴν Ἄτλαντος. (A27)
- 217^a.- τοῦτο ἐξάψας Θησεὺς τῆς θύρας ἐφελκόμενος εἰσῆει... ἐφελκόμενος δὲ τὸ λίνον πάλιν ἐξῆει. (A28)
- 218^a.- ὁμοίως δὲ καὶ Θάσος ἐν Θράκῃ κτίσας πόλιν Θάσον κατώκησεν. (A30)
- 219^a.- Εὐρώπην δὲ γήμας Ἀστέριος ὁ Κρητῶν δυνάστης τοὺς ἐκ ταύτης παῖδας ἔτρεφεν (A30)
- 220^a.- τοὺς δ' ἵππους καταφρονήσαντας τοῦ παιδὸς ἐξενεχθῆναι τοῦ συνήθους δρόμου, καὶ τὸ μὲν πρῶτον κατὰ τὸν οὐρανὸν πλανωμένους ἐκπυρῶσαι τοῦτον καὶ ποιῆσαι τὸν νῦν γαλαξίαν καλούμενον κύκλον, μετὰ δὲ ταῦτα πολλὴν τῆς οἰκουμένης ἐπιφλέξαντας οὐκ ὀλίγην κατακάειν χώραν. (B2)
- 221^a.- οὕτως ὀξύχειρ ἐστὶ καθάπερ ἐν τῇ γαστρὶ ἐκμελετήσας τὴν κλεπτικὴν; (D6)
- 222^a.- χθὲς δὲ προκαλεσάμενος τὸν Ἔρωτα κατεπάλαισεν εὐθύς οὐκ οἶδ' ὅπως ὑφελὼν τὸ πόδε· (D6)
- 223^a.- ὦ πάτερ, οἶα πέπονθα ὑπὸ τοῦ καταράτου ξένου, ὃς μεθύσας ἐξετύφλωσέ με κοιμωμένῳ ἐπιχειρήσας. (D9)
- 224^a.- κατέλαβον αὐτοὺς ἐν τῷ ἄντρῳ ἀπὸ τῆς νομῆς ἀναστρέψας πολλοὺς τινας, ἐπιβουλεύοντας δῆλον ὅτι τοῖς ποιμνίοις· (D9)
- 225^a.- ὁ δὲ ἀποξύνας τὸν μοχλὸν καὶ πυρῶσας προσέτι ἐτύφλωσέ με καθεύδοντα, καὶ ἀπ' ἐκείνου τυφλὸς εἰμί σοι, ὦ Πόσειδον. (D9)
- 226^a.- καὶ καθίσας παρὰ τὴν θύραν ἐθήρων τὰς χεῖρας ἐκπετάσας, μόνα παρεῖς τὰ πρόβατα εἰς τὴν νομὴν,

έντειλάμενος τῷ κριῶ ὅσα ἐχρῆν πράττειν αὐτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ. (D9)

- 227^a.- εἶτα, εἰ μὲν ἀληθὲς οὐκ ἔχω εἰπεῖν, φασὶ δ' οὖν τὸν Δία χρυσὸν γενόμενον ῥυῆναι διὰ τοῦ ὀρόφου ἐπ' αὐτήν, δεξαμένην δὲ ἐκείνην ἐς τὸν κόλπον καταρρέοντα τὸν θεὸν ἐγκύμονα γενέσθαι. (D10)
- 228^a.- ὑποπίμπλαμαι αὔθις τοὺς ὀφθαλμοὺς δακρῦων μνημονεύσασα αὐτῶν. (D10)
- 229^a.- οἱ δὲ ἀνασπᾶσαντες σώσουσι δῆλον ὅτι. (D10)
- 230^a.- ἐκεῖναι μὲν οὖν τῆς ἀλλοτρίας ἀδίκως ἐπιθυμήσασαι τὴν ἑαυτῶν δικαίως ἀπώλεσαν. (H1)
- 231^a.- ταῦτ' ἀκούσαντα τὸν Ἀριστείδην ἀποκρίνασθαι μὲν οὐδέν, ἐγγράφαι δὲ τοῦνομα τῷ ὀστράκῳ καὶ ἀποδοῦναι [λέγεται]. (G2)
- 232^a.- τῆς δὲ πόλεως ἀπαλλαπτόμενος ἤδη, τὰς χεῖρας ἀνατείνας πρὸς τὸν οὐρανὸν ἠὔξατο τὴν ἐναντίαν ὡς ἔοικεν εὐχὴν τῷ Ἀχιλλεῖ, μηδένα καιρὸν Ἀθηναίους καταλαβεῖν ὃς ἀναγκάσει τὸν δῆμον Ἀριστείδου μνησθῆναι. (G2)
- 233^a.- παρασκευασαμένη κύνας ἐθήρουν ἔστιν ὅτε καὶ ἐν τῇ Λακωνικῇ καὶ ἐπιφοιτῶσα εἰς τὰ λοιπὰ τῆς Πελοποννήσου ὄρη· (I1)
- 234^a.- Ζεὺς δὲ πολὺν ὑέτον ἀπ' οὐρανοῦ χέας τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσεν, ὥστε διαφθαρῆναι πάντας ἀνθρώπους, ὀλίγων χωρὶς οἱ συνέφυγον εἰς τὰ πλησίον ὑψηλὰ ὄρη. (A6)
- 235^a.- πήχεις γὰρ ἐναρμόσας καὶ ζυγώσας, ἔπειτα κολλάβους ἐμπήξας καὶ μαγάδιον ὑποθεῖς καὶ έντεινάμενος ἐπτὰ χορδὰς μελωδεῖ πάνυ γλαφυρόν, ᾧ Ἦφαιστε, καὶ ἐναρμόνιον, ὡς κάμῃ αὐτῷ φθονεῖν πάλαι κιθαρίζειν ἀσκοῦντα. (D6)

3.- Participios de aoristos en -σα- “raritos” (236):

- 236^a.- ένταῦθα ὁ πανουργότατος ἐκεῖνος, εἴτε Οὔτις εἴτε Ὀδυσσεὺς ἦν, δίδωσί μοι πιεῖν φάρμακόν τι ἐγγέας, ἠδὲ μὲν καὶ εὖοσμον, ἐπιβουλότατον δὲ καὶ ταραχωδέστατον· (D9)

4.- Participios de aoristos radicales temáticos (237-270):

- 237^a.- οἱ δὲ Ὀκεανοῦ χωρὶς ἐπιτίθενται, καὶ Κρόνος ἀποτεμῶν τὰ αἰδοῖα τοῦ πατρὸς εἰς τὴν θάλασσαν ἀφίησεν. (A2)
- 238^a.- καὶ αὐτὴν γενομένην ἔγκυον καταπίνει φθάσας, ἐπεὶπερ ἔλεγε γεννήσειν παῖδα μετὰ τὴν μέλλουσαν ἐξ αὐτῆς γενᾶσθαι κόρην, ὃς οὐρανοῦ δυνάστης γενήσεται. (A7)
- 239^a.- ὡς δὲ ὁ φρουρῶν τὸ μαντεῖον Πύθων ὄφρις ἐκώλυεν αὐτὸν παρελθεῖν ἐπὶ τὸ χάσμα, τοῦτον ἀνελῶν τὸ μαντεῖον παραλαμβάνει. (A10)
- 240^a.- αὐτὴ δὲ Νιόβη Θήβας ἀπολιποῦσα πρὸς τὸν πατέρα Τάνταλον ἤκεν εἰς Σίπυλον, (A11)
- 241^a.- ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸν ἔτρεφε σπλάγγχοις λεόντων καὶ συῶν ἀγρίων καὶ ἄρκτων μυελοῖς, (A13)
- 242^a.- ἡ δὲ ἀνελοῦσα ὑποβάλλεται, καὶ θεραπεύσασα τὰ σφυρὰ Οιδίπουν καλεῖ, τοῦτο θεμένη τὸ ὄνομα διὰ τὸ τοὺς πόδας ἀνοιδῆσαι. (A14)

- 243^a.- ταύτην γὰρ ἐκρέμασε Ζεὺς ἐξ Ὀλύμπου χειμῶνα ἐπιπέμψασαν Ἡρακλεῖ, ὅτε Τροίαν ἐλὼν ἔπλει. (A8)
- 244^a.- Πολύβου δὲ βουκόλοι, τοῦ Κορινθίων βασιλέως, τὸ βρέφος εὐρόντες πρὸς τὴν αὐτοῦ γυναῖκα Περίβοιαν ἤνεγκαν. (A14)
- 245^a.- ἀφικόμενος δὲ εἰς Δελφοὺς περὶ τῶν ἰδίων ἐπυθάνετο γονέων. (A14)
- 246^a.- μαθοῦσα δὲ αἴνιγμα παρὰ μουσῶν ἐπὶ τὸ Φίκιον ὄρος ἐκαθέζετο, καὶ τοῦτο προύτεινε Θηβαίοις. (A14)
- 247^a.- παραγενόμενος δὲ εἰς Αἰθιοπίαν, ἧς ἐβασίλευε Κηφεύς, εὔρε τὴν τούτου θυγατέρα Ἄνδρομέδαν παρακειμένην βορὰν θαλασσίῳ κήτει. (A18)
- 248^a.- προσσχόντες οὖν τότε γυναικοκρατουμένη τῇ Λήμνῳ μίσγονται ταῖς γυναιξίν. (A25)
- 249^a.- καὶ παρελθὼν Ταρτηρσὸν ἔστησε σημεῖα τῆς πορείας ἐπὶ τῶν ὄρων Εὐρώπης καὶ Λιβύης ἀντιστοίχους δύο στήλας. (A26)
- 250^a.- καὶ παραγενόμενος εἰς Ἐρύθειαν ἐν ὄρει Ἄβαντι αὐλίζεταί. αἰσθόμενος δὲ ὁ κύων ἐπ' αὐτὸν ὄρμα· (A26)
- 251^a.- καταλαβὼν δὲ Μινώταυρον ἐσχάτῳ μέρει τοῦ λαβυρίνθου παίων πυγμαῖς ἀπέκτεινεν, (A28)
- 252^a.- Ἀγήνωρ δὲ παραγενόμενος εἰς τὴν Φοινίκην γαμεῖ Τηλέφασσαν καὶ τεκνοῖ θυγατέρα μὲν Εὐρώπην, παῖδας δὲ Κάδμον καὶ Φοίνικα καὶ Κίλικα. (A30)
- 253^a.- καὶ οἱ μὲν Ἀλκμήνης καὶ Σεμέλης ἐκ γυναικῶν δυστήνων γενόμενοι εὐωχοῦνται ἀφρόντιδες, ὁ δὲ Μαίας τῆς Ἀτλαντίδος διακονοῦμαι αὐτοῖς. (D4)
- 254^a.- εἶτ' ἐκεῖθεν εἰς Βοιωτίαν, φησίν, ἐλθὼν ἐν παρόδῳ τὴν Ἀντιόπην ἰδέ. (D4)
- 255^a.- καὶ τούτου γὰρ ξείλκυσε λαθὼν ἐκ τοῦ κολοῦ τὸ ξίφος, ἵνα μὴ ἑμαυτὸν λέγω, ὃν ἀφώπλισε τοῦ τόξου καὶ τῶν βελῶν. (D6)
- 256^a.- χελώνην που νεκρὰν εὐρὼν ὄργανον ἀπ' αὐτῆς συνεπήξατο· (D6)
- 257^a.- ἐγὼ δὲ συλλαβῶν τινὰς αὐτῶν, ὥσπερ εἰκὸς ἦν, κατέφαγον ληστὰς γε ὄντας. (D9)
- 258^a.- ἅπαντα γὰρ εὐθύς ἐδόκει μοι περιφέρεισθαι πιόντι καὶ τὸ σπήλαιον αὐτὸ ἀνεστρέφετο καὶ οὐκέτι ὄλως ἐν ἑμαυτοῦ ἤμην, τέλος δὲ εἰς ὕπνον κατεσπάρσθη. (D9)
- 259^a.- ἐκέλευσεν δὲ ὁ πατὴρ τοὺς ναύτας ἀναλαβόντας τὸ κιβώτιον, ἐπειδὴν πολὺ τῆς γῆς ἀποσπάσωσιν, ἀφεῖναι εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς ἀπόλοιτο ἡ ἀθλία, καὶ αὐτὴ καὶ τὸ βρέφος. (D10)
- 260^a.- ὁ γὰρ Ἀκρίσιος ὁ πατὴρ αὐτῆς καλλίστην οὔσαν ἐπαρθένευεν ἐς χαλκοῦν τινα θάλαμον ἐμβαλῶν· (D10)
- 261^a.- τί οὖν οὐχὶ σφάζομεν αὐτοὺς τοῖς ἀλιεῦσι τούτοις ἐμβαλοῦσαι ἐς τὰ δίκτυα τοῖς Σεριφίοις; (D10)
- 262^a.- ὅτε τὸν Ὀρφέα διεσπάρσαντο αἱ Θραῦτται, φασὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ σὺν τῇ λύρα εἰς τὸν Ἐβρον ἐμπεσοῦσαν ἐκβληθῆναι εἰς τὸν μέλανα κόλπον, ..., κάκείνους ἀνελομένους τὴν μὲν κεφαλὴν

καταθάψαι ἵναπερ νῦν τὸ Βακχεῖον αὐτοῖς ἐστί, τὴν λύραν δὲ ἀναθεῖναι εἰς τοῦ Ἀπόλλωνος τὸ ἱερόν, καὶ ἐπὶ πολὺ γε σώζεσθαι αὐτήν. (D12)

- 263^a.- ἀπορία οὖν σχόμενος ὁ Προμηθεὺς ἦντινα σωτηρίαν τῷ ἀνθρώπῳ εὐροι, κλέπτει Ἥφαιστου καὶ Ἀθηνᾶς τὴν ἔντεχνον σοφίαν σὺν πυρί, (E2)
- 264^a.- λέγει γάρ, ὅτι σὺν ἄγριον ἐν τῇ Ξανθίων χώρᾳ καὶ ζῶα καὶ καρποὺς λυμαινόμενον ἀνελὼν ὁ Βελλεροφόντης οὐδεμιᾶς ἐτύγχανεν ἀμοιβῆς· (G1)
- 265^a.- τυχοῦσαι δ' ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὁμοίας ἐκτήσαντο τὰς ψυχὰς τῇ φύσει, καὶ ἐναντίαν τὴν δόξαν τῆς προτέρας λαβοῦσαι μᾶλλον ἐκ τῶν κινδύνων ἢ ἐκ τῶν σωμάτων ἔδοξαν εἶναι γυναῖκες. (H1)
- 266^a.- μόναις δ' αὐταῖς οὐκ ἐξεγένετο ἐκ τῶν ἡμαρτημένων μαθούσαις περὶ τῶν λοιπῶν ἄμεινον βουλευσασθαι, οὐδ' οἴκαδε ἀπελθούσαις ἀπαγγεῖλαι τὴν τε σφετέραν αὐτῶν δυστυχίαν καὶ τὴν τῶν ἡμετέρων προγόνων ἀρετήν· (H1)
- 267^a.- αὐτοῦ γὰρ ἀποθανοῦσαι, καὶ δοῦσαι δίκην τῆς ἀνοίας, τῆσδε μὲν τῆς πόλεως διὰ τὴν ἀρετὴν ἀθάνατον μνήμην ἐποίησαν, τὴν δὲ ἑαυτῶν πατρίδα διὰ τὴν ἐνθάδε συμφορὰν ἀνώνυμον κατέστησαν. (H1)
- 268^a.- μαθοῦσαι δὲ τὴν ἀπάτην καὶ ὡς ἐπεβούλευεν αὐταῖς, πᾶσαι μεθίεσαν εἰς αὐτὸν τὰς αἰχμάς. (I1)
- 269^a.- τὴν δὲ ὕδραν εὐρῶν ἐν τινι λόφῳ παρὰ τὰς πηγὰς τῆς Ἀμυμώνης, ὅπου ὁ φωλεὸς αὐτῆς ὑπῆρχε, βάλλων βέλεσι πεπυρωμένοις ἠνάγκασεν ἐξελθεῖν, ἐκβαίνουσαν δὲ αὐτὴν κρατήσας κατεῖχεν. (A22)
- 270^a.- ἀλώπηξ εἰς οἰκίαν ἐλθοῦσα ὑποκριτοῦ καὶ ἕκαστα τῶν αὐτοῦ σκευῶν διερευνημένη εὔρε καὶ κεφαλὴν μορμολυκίου εὐφυῶς κατεσκευασμένην, ἣν καὶ ἀναλαβοῦσα ταῖς χερσὶν ἔφη... (F1)

5.- Participios de aoristos en -θη- (271-290):

- 271^a.- ἐπειδὴ δὲ Ζεὺς ἐγενήθη τέλειος, λαμβάνει Μῆτιν τὴν Ὠκεανοῦ συνεργόν, ἣ δίδωσι Κρόνῳ καταπιεῖν φάρμακον, ὑφ' οὗ ἐκεῖνος ἀναγκασθεὶς πρῶτον μὲν ἐξεμεῖ τὸν λίθον, ἔπειτα τοὺς παῖδας οὓς κατέπιε· (A4)
- 272^a.- οἱ δὲ τούτοις ὀπλισθέντες κρατοῦσι Τιτάνων, καὶ καθείρξαντες αὐτοὺς ἐν τῷ Ταρτάρῳ τοὺς ἐκατόγχειρας κατέστησαν φύλακας. (A4)
- 273^a.- ἐν δὴ τούτῳ προσηλωθεὶς Προμηθεὺς πολλῶν ἐτῶν ἀριθμὸν ἐδέδετο· (A5)
- 274^a.- τοῦτο φοβηθεὶς κατέπιεν αὐτήν· (A7)
- 275^a.- ῥίπτει δὲ αὐτὸν ἐξ οὐρανοῦ Ζεὺς Ἥρα δεθείση βοηθοῦντα· (A8)
- 276^a.- πεσόντα δ' Ἥφαιστον ἐν Λήμνῳ καὶ πηρωθέντα τὰς βάσεις διέσωσε Θέτις. (A8)
- 277^a.- μαθοῦσα δὲ παρ' Ἑρμιονέων ὅτι Πλούτων αὐτὴν ἥρπασεν, ὀργιζομένη θεοῖς κατέλιπεν οὐρανόν, εἰκασθεῖσα δὲ γυναικὶ ἦκεν εἰς Ἐλευσίνα. (A9)
- 278^a.- Ποσειδῶν δὲ θυμῷ ὀργισθεὶς τὸ Θριάσιον πεδῖον ἐπέκλυσε καὶ τὴν Ἀττικὴν ὕφαλον ἐποίησε. (A12)

- 279^a.- καὶ Θέτις κωλυθεῖσα τὴν προαίρεσιν τελειῶσαι, νήπιον τὸν παῖδα ἀπολιποῦσα πρὸς Νηρηίδας ᾤχετο. (A13)
- 280^a.- τελειωθεὶς δὲ ὁ παῖς, καὶ διαφέρων τῶν ἡλικίων ῥώμῃ, διὰ φθόνον ὠνειδίζετο ὑπόβλητος. (A14)
- 281^a.- ὁ δὲ ἀπιστῶν ἐπιστραφεὶς ἐθεάσατο τὴν γυναῖκα, ἣ δὲ πάλιν ὑπέστρεψεν. εὗρε δὲ Ὀρφεὺς καὶ τὰ Διονύσου μυστήρια, καὶ τέθραπται περὶ τὴν Πιερίαν διασπασθεὶς ὑπὸ τῶν μαινάδων. (A15)
- 282^a.- ὡς δὲ ἔνοιό φασι, Ζεὺς μεταμορφωθεὶς εἰς χρυσὸν καὶ διὰ τῆς ὀροφῆς εἰς τοὺς Δανάης εἰσρῦεις κόλπους συνῆλθεν. (A16)
- 283^a.- ὅθεν αἱ Νηρηίδες ἐμήνισαν, καὶ Ποσειδῶν αὐταῖς συνοργισθεὶς πλήμμυράν τε ἐπὶ τὴν χώραν ἔπεμψε καὶ κῆτος. (A18)
- 284^a.- ταύτην θεασάμενος ὁ Περσεὺς καὶ ἐρασθεὶς ἀναιρήσειν ὑπέσχετο Κηφεῖ τὸ κῆτος, εἰ μέλλει σωθεῖσαν αὐτὴν αὐτῷ δώσειν γυναῖκα. (A18)
- 285^a.- αὕτη δὲ ἐν τῷ τῆς Λέρνης ἔλει ἐκτραφεῖσα ἐξέβαινεν εἰς τὸ πεδῖον καὶ τὰ τε βοσκήματα καὶ τὴν χώραν διέφθειρεν. (A22)
- 286^a.- ὁ δὲ καταλαβὼν Ἡρακλέα τὰς βόας ἀπάγοντα, συστησάμενος μάχην τοξευθεὶς ἀπέθανεν. (A26)
- 287^a.- ὡς δὲ ἤκεν εἰς Κρήτην, Ἀριάδνη θυγάτηρ Μίνωος ἐρωτικῶς διατεθεῖσα πρὸς αὐτὸν συμπράσσειν ἐπαγγέλλεται, ἐὰν ὁμολογήσῃ γυναῖκα αὐτὴν ἔξειν ἀπαγαγὼν εἰς Ἀθήνας. (A28)
- 288^a.- ἔνθα Διόνυσος ἐρασθεὶς Ἀριάδνης ἤρπασε, καὶ κομίσας εἰς Λῆμνον ἐμίγη. (A28)
- 289^a.- ἐπεὶ δὲ ἤροντο τοῦ ἐπιβουλεύοντος τοῦνομα κάγῳ ἔφην ὅτι Οὐτίς ἐστι, μελαγχολᾶν οἰηθέντες με ἀπιόντες ᾤχοντο. (D9)
- 290^a.- ἀμφιεσάμενος δὲ γυναικείαις ἀμπεχόναϊς καὶ ὁμοιωθεὶς κόρη συνεθήρα αὐτῇ. (I1)

6.- Participios de futuro (291-293):

- 291^a.- καὶ νῦν ἄρτι ἤκοντά με ἀπὸ Σιδῶνος παρὰ τῆς Κάδμου θυγατρὸς, ἐφ' ἣν πέπομφέ με ὀψόμενον ὅ τι πράττει ἡ παῖς, μηδὲ ἀναπνεύσαντα πέπομφεν αὐτίς εἰς τὸ Ἄργος ἐπισκεψόμενον τὴν Δανάην, (D4)
- 292^a.- ἔλεγε δὲ ἡ Μαῖα, ὡς μηδὲ μένοι τὰς νύκτας ἐν τῷ οὐρανῷ, ἀλλ' ὑπὸ περιεργίας ἄχρι τοῦ ἄδου κατίοι, κλέψων τι κάκεῖθεν δηλαδὴ. (D6)
- 293^a.- ὥστε βαδιοῦμαι ἀποληψόμενος αὐτὴν, εἴ που ὡς φῆς εὐρεθείη ἐν τοῖς σπαργάνοις. (D6)

7.- Participios de perfecto (294-301):

- 294^a.- εἶχον δὲ αἱ Γοργόνες κεφαλὰς μὲν περιεσπειραμένας φολίσσι δρακόντων, ὀδόντας δὲ μεγάλους ὡς συῶν, καὶ χεῖρας χαλκᾶς, καὶ πτέρυγας χρυσᾶς, δι' ὧν ἐπέτοντο. (A17)
- 295^a.- εἰς ταύτην ὄρνεις συνέφυγον ἄπλετοι, τὴν ἀπὸ τῶν λύκων ἀρπαγὴν δεδοικυῖαι. (A24)
- 296^a.- ἔωθεν μὲν γὰρ ἐξαναστάντα σαίρειν τὸ συμπόσιον δεῖ καὶ διαστρώσαντα τὴν κλισίαν εὐθετίσαντά τε

ἕκαστα παρεστάναι τῷ Διὶ καὶ διαφέρειν τὰς ἀγγελίας τὰς παρ' αὐτοῦ ἄνω καὶ κάτω ἡμεροδρομοῦντα, καὶ ἐπανελθόντα ἔτι κεκοιμημένον παρατιθέναι τὴν ἀμβροσίαν· (D4)

- 297^a.- οὐ γὰρ ἰκανά μοι τὰ τῆς ἡμέρας ἔργα, ἐν παλαίστραις εἶναι καὶ ταῖς ἐκκλησίαις κηρύττειν καὶ ῥήτορας ἐκδιδάσκειν, ἀλλ' ἔτι καὶ νεκρικὰ συνδιαπράττειν μεμερισμένον. (D4)
- 298^a.- τοῦτο αἰσθόμενος ὁ πατήρ, ἄγριός τις καὶ ζηλότυπος γέρων, ἠγανάκτησε καὶ ὑπὸ τινος μεμοιχεῦσθαι οἰηθεὶς αὐτὴν ἐμβάλλει εἰς τὴν κιβωτὸν ἄρτι τετοκυῖαν. (D10)
- 299^a.- ὁ οὖν Πόρος μεθυσθεὶς τοῦ νέκταρος –οῖνος γὰρ οὕτω ἦν– εἰς τὸν τοῦ Διὸς κῆπον εἰσελθὼν βεβαρημένος ἠΐδεν. (E3)
- 300^a.- [αἱ Ἀμαζόνες] ἄρχουσαι δὲ πολλῶν ἔθνων, καὶ ἔργα μὲν τοὺς περὶ αὐτὰς καταδεδουλωμένα, λόγῳ δὲ περὶ τῆσδε τῆς χώρας ἀκούουσαι κλέος μέγα, πολλῆς δόξης καὶ μεγάλης ἐλπίδος χάριν παραλαβοῦσαι τὰ μαχιμώτατα τῶν ἔθνων ἐστράτευσαν ἐπὶ τῆσδε τὴν πόλιν. (H1)
- 301^a.- μαχομένων δὲ αὐτῶν ἐνιαυτοὺς δέκα ἡ Γῆ τῷ Διὶ ἔχρησε τὴν νίκην, τοὺς καταταρταρωθέντας ἂν ἔχη συμμάχους· (A4)

XIII.- Participios predicativos circunstanciales absolutos (302-343):

- 302^a.- Δευκαλίῳ δὲ ἐν τῇ λάρνακι διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενος ἡμέρας ἐννέα καὶ νύκτας ἴσας τῷ Παρνασσῷ προσίσχει, κάκει τῶν ὄμβρων παῦλαν λαβόντων ἐκβὰς θύει Διὶ φυξίῳ. (A6)
- 303^a.- καὶ Διὸς εἰπόντος ὑπὲρ κεφαλῆς ἔβαλλεν αἴρων λίθους, καὶ οὐς μὲν ἔβαλε Δευκαλίῳ, ἄνδρες ἐγένοντο, οὐς δὲ Πύρρα, γυναῖκες. (A6)
- 304^a.- καὶ Προμηθεὺς μὲν πυρὸς κλαπέντος δίκην ἔτινε ταύτην, μέχρις Ἡρακλῆς αὐτὸν ὕστερον ἔλυσεν, ὡς ἐν τοῖς καθ' Ἡρακλέα δηλώσομεν. (A5)
- 305^a.- ὡς δ' ὁ τῆς γεννήσεως ἐνέστη χρόνος, πλήξαντος αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν πελέκει Προμηθέως ἢ καθάπερ ἄλλοι λέγουσιν Ἡφαίστου, ἐκ κορυφῆς, ἐπὶ ποταμοῦ Τρίτωνος, Ἀθηνᾶ σὺν ὅπλοις ἀνέθορον. (A7)
- 306^a.- ἔπειτα πρὸς Κελεὸν ἐλθοῦσα τὸν βασιλεύοντα τότε Ἐλευσινίων, ἔνδον οὐσῶν γυναικῶν, καὶ λεγουσῶν τούτων παρ' αὐτὰς καθέζεσθαι, γραῖά τις Ἰάμβη σκώψασα τὴν θεὸν ἐποίησε μειδιᾶσαι. (A9)
- 307^a.- Πλούτων δὲ Περσεφόνης ἐρασθεὶς Διὸς συνεργοῦντος ἤρπασεν αὐτὴν κρύφα. (A9)
- 308^a.- Ἄρτεμις μὲν οὖν τὰ περὶ θήραν ἀσκήσασα παρθένος ἔμεινεν, Ἀπόλλων δὲ τὴν μαντικὴν μαθὼν παρὰ Πανὸς τοῦ Διὸς καὶ Ὑβρεως ἤκεν εἰς Δελφούς, χρησμοφδοῦσης τότε Θέμιδος· (A10)
- 309^a.- γενομένης δὲ ἔριδος ἀμφοῖν περὶ τῆς χώρας, διαλύσας Ζεὺς κριτὰς ἔδωκεν, οὐχ ὡς εἶπόν τινες, Κέκροπα καὶ Κραναόν, οὐδὲ Ἐρυσίχθονα, θεοὺς δὲ τοὺς δώδεκα. (A12)
- 310^a.- καὶ τούτων δικαζόντων ἡ χώρα τῆς Ἀθηνᾶς ἐκρίθη, Κέκροπος μαρτυρήσαντος ὅτι πρώτη τὴν ἐλαίαν ἐφύτευσεν. (A12)
- 311^a.- χρησμοῦ δὲ Θηβαίοις ὑπάρχοντος τηνικαῦτα ἀπαλλαγῆσεσθαι τῆς Σφιγγὸς ἠνίκα ἂν τὸ αἶνιγμα λύσωσι, συνιόντες εἰς ταῦτο πολλακίς ἐζήτουν τί τὸ λεγόμενόν ἐστιν, ἐπεὶ δὲ μὴ εὔρισκον, ἀρπάσασα ἕνα κατεβίβρωσκε. (A14)

- 312^a.- τούτου δὲ βασιλεύοντος οὐ μικρὰ συμφορὰ κατέσχε Θήβας. (A14)
- 313^a.- καὶ Πολυφόντου κελεύοντος ἐκχωρεῖν καὶ δι' ἀπειθειαν καὶ ἀναβολὴν κτείναντος τῶν ἵππων τὸν ἕτερον, ἀγανακτήσας Οἰδίπους καὶ Πολυφόντην καὶ Λαίον ἀπέκτεινε, καὶ παρεγένετο εἰς Θήβας. (A14)
- 314^a.- πολλῶν δὲ ἀπολομένων, καὶ τὸ τελευταῖον Αἴμονος τοῦ Κρέοντος, κηρύσσει Κρέων τῷ τὸ αἶνιγμα λύσοντι καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν Λαΐου δώσειν γυναῖκα. (A14)
- 315^a.- ἀποθανούσης δὲ Εὐρυδίκης τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, δηχθείσης ὑπὸ ὄφεως, κατῆλθεν εἰς Ἄιδου θέλων ἀνάγειν αὐτήν, καὶ Πλούτωνα ἔπεισεν ἀναπέμψαι. (A15)
- 316^a.- ἐπιστὰς οὖν αὐταῖς ὁ Περσεὺς κοιμωμέναις, κατευθυνούσης τὴν χεῖρα Ἀθηνᾶς, ἀπεστραμμένος καὶ βλέπων εἰς ἀσπίδα χαλκῆν, δι' ἧς τὴν εἰκόνα τῆς Γοργόνης ἔβλεπεν, ἐκαρπτόμησεν αὐτήν. (A17)
- 317^a.- ἀποτμηθείσης δὲ τῆς κεφαλῆς, ἐκ τῆς Γοργόνης ἐξέθορε Πήγασος πτηνὸς ἵππος, καὶ Χρυσάωρ ὁ Γηρυόνου πατήρ. (A17)
- 318^a.- ἐπεὶ δὲ ἀφανίσαι Ζεὺς τὸ χαλκοῦν ἠθέλησε γένος, ὑποθεμένου Προμηθέως Δευκαλίων τεκτηνάμενος λάρνακα, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνθέμενος, εἰς ταύτην μετὰ Πύρρας εἰσέβη. (A6)
- 319^a.- Ἄμμωνος δὲ χρῆσαντος τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς συμφορᾶς, ἐὰν ἡ Κασσιεπείας θυγάτηρ Ἄνδρομέδα προτεθῆ τῷ κῆτει βορά, τοῦτο ἀναγκασθεὶς ὁ Κηφεὺς ὑπὸ τῶν Αἰθιοπῶν ἔπραξε, καὶ προσέδησε τὴν θυγατέρα πέτρα. (A18)
- 320^a.- ἐπὶ τούτοις γενομένων ὄρκων, ὑποστὰς τὸ κῆτος ἔκτεινε καὶ τὴν Ἄνδρομέδαν ἔλυσεν. (A18)
- 321^a.- κατοικεῖν δὲ αὐτὸν εἶπεν ἐν Τίρυνθι, Εὐρυσθεὶ λατρεύοντα ἔτη δώδεκα, καὶ τοὺς ἐπιτασσομένους ἄθλους δέκα ἐπιτελεῖν, καὶ οὕτως ἔφη, τῶν ἄθλων συντελεσθέντων, ἀθάνατον αὐτὸν ἔσσειν. (A20)
- 322^a.- ἐπιβὰς οὖν ἄρματος, ἠνιοχοῦντος Ἰολάου, παρεγένετο εἰς τὴν Λέρνην, καὶ τοὺς μὲν ἵππους ἔστησε, (A22)
- 323^a.- ἡ δὲ θατέρω τῶν ποδῶν ἐνειχέτο περιπλακεῖσα. τῷ ῥοπάλῳ δὲ τὰς κεφαλὰς κόπτων οὐδὲν ἀνύειν ἠδύνατο· μιᾶς γὰρ κοπτομένης κεφαλῆς δύο ἀνεφύοντο. (A22)
- 324^a.- ἀμηχανοῦντος οὖν Ἡρακλέους πῶς ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὄρνιθας ἐκβάλη, χάλκεα κρόταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθηνᾶ παρὰ Ἡφαίστου λαβοῦσα. (A24)
- 325^a.- ὁμολογήσαντος δὲ σὺν ὄρκοις Θησέως δεῖται Δαιδάλου μνηῦσαι τοῦ λαβυρίνθου τὴν ἔξοδον. (A28)
- 326^a.- ὑποθεμένου δὲ ἐκείνου, λίνον εἰσιόντι Θησεὶ δίδωσι. (A28)
- 327^a.- ταύτας παραπλέων Ὀδυσσεύς, τῆς φῶδης βουλόμενος ὑπακοῦσαι, Κίρκης ὑποθεμένης τῶν μὲν ἐταίρων τὰ ὄτα ἔβυσε κηρῷ, ἑαυτὸν δὲ ἐκέλευσε προσδεθῆναι τῷ ἰσθμῷ. πειθόμενος δὲ ὑπὸ τῶν Σειρήνων καταμένειν ἧξίου λυθῆναι, οἱ δὲ μᾶλλον αὐτὸν ἐδέσμευον, καὶ οὕτω παρέπλει. (A29)
- 328^a.- ταύτης Ζεὺς ἐρασθεὶς, ἤρόδου ἀποπλέων, ταῦρος χειροήθης γενόμενος, ἐπιβιβασθεῖσαν διὰ τῆς θαλάσσης ἐκόμισεν εἰς Κρήτην. ἡ δὲ, ἐκεῖ συνευνασθέντος αὐτῇ Διός, ἐγέννησε Μίνωα Σαρπηδόνα Ῥαδάμανθυν. (A30)

- 329^a.- ἀφανοῦς δὲ Εὐρώπης γενομένης ὁ πατὴρ αὐτῆς Ἀγήνωρ ἐπὶ ζήτησιν ἐξέπεμψε τοὺς παῖδας, εἰπὼν μὴ πρότερον ἀναστρέφειν πρὶν ἂν ἐξεύρωσιν Εὐρώπην. (A30)
- 330^a.- διὸ [φασὶ] καὶ τοῦ Διὸς ἀγανακτήσαντος ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις, κεραυνῶσαι μὲν τὸν Φαέθοντα, ἀποκαταστῆσαι δὲ τὸν ἥλιον ἐπὶ τὴν συνήθη πορείαν. (B2)
- 331^a.- τοῦ δὲ Φαέθοντος πεσόντος πρὸς τὰς ἐκβολὰς τοῦ νῦν καλουμένου Πάδου ποταμοῦ, τὸ δὲ παλαιὸν Ἴριδανοῦ προσαγορευομένου, [φασὶ] θρηνηῆσαι μὲν τὰς ἀδελφὰς αὐτοῦ τὴν τελευτὴν φιλοτιμώτατα, διὰ δὲ τὴν ὑπερβολὴν τῆς λύπης {ὑπὸ τῆς φύσεως} μετασχηματισθῆναι τὴν φύσιν, γενομένης αἰγείρου. (B2)
- 332^a.- [Διόδωρος λέγει] ὅτι τῆς Τροίας ἀλούσης Αἰνείας μετὰ τινῶν καταλαβόμενος μέρος τῆς πόλεως τοὺς ἐπιόντας ἠμύνετο. (B3)
- 333^a.- συγχωρηθέντος δ' αὐτῷ τούτου, [φασὶ] τὸν μὲν Φαέθοντα ἐλαύνοντα τὸ τέθριππον μὴ δύνασθαι κρατεῖν τῶν ἠνιῶν, (B2)
- 334^a.- τῶν δὲ Ἑλλήνων ὑποσπόνδους τούτους ἀφέντων, καὶ συγχωρησάντων ἐκάστῳ λαβεῖν ὅσα δύναίτο τῶν ἰδίων, οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἄργυρον ἢ χρυσὸν ἢ τινα τῆς ἄλλης πολυτελείας ἔλαβον, Αἰνείας δὲ τὸν πατέρα γεγρακότες τελέως ἀράμενος ἐπὶ τοὺς ὤμους ἐξήνεγκεν. (B3)
- 335^a.- καὶ [φασὶ] ἐπιπλεῖν γε τὴν κεφαλὴν τῇ λύρᾳ, τὴν μὲν ἄδουσαν θρηῆνόν τινα ἐπὶ τῷ Ὀρφεῖ, ὡς λόγος, τὴν λύραν δὲ αὐτὴν ὑπηχεῖν τῶν ἀνέμων ἐμπιπτόντων ταῖς χορδαῖς, καὶ οὕτω μετ' ᾠδῆς προσενεχθῆναι τῇ Λέσβῳ, (D12)
- 336^a.- ἐπειδὴ δὲ ἐδείπνησαν, προσαιτήσουσα οἷον δὴ εὐωχίας οὔσης ἀφίκετο ἡ Πενία, καὶ ἦν περὶ τὰς θύρας. (E3)
- 337^a.- “νείμαντος δέ μου,” ἔφη, “ἐπίσκεψαι” καὶ οὕτω πείσας νέμει. (E1)
- 338^a.- καταρρασαμένου δὲ τῶν Ξανθίων αὐτοῦ πρὸς τὸν Ποσειδῶνα πᾶν τὸ πεδίον ἐξήνηθη ἀλμυρίδα καὶ διέφθαρτο παντάπασι, τῆς γῆς πικρᾶς γενομένης· μέχρι οὗ τὰς γυναῖκας αἰδεσθεῖς δεομένας εὗξατο τῷ Ποσειδῶνι τὴν ὀργὴν ἀφεῖναι. (G1)
- 339^a.- τοῦ δὲ θαυμάσαντος καὶ πυθομένου μή τι κακὸν αὐτὸν Ἀριστείδης πεποίηκεν, οὐδέν' εἰπεῖν, (G2)
- 340^a.- Γραφομένων οὖν τότε τῶν ὄστράκων, λέγεται τινα τῶν ἀγραμμάτων καὶ παντελῶς ἀγροίκων ἀναδόντα τῷ Ἀριστείδῃ τὸ ὄστρακον ὡς ἐνὶ τῶν τυχόντων παρακαλεῖν, ὅπως Ἀριστείδην ἐγγράψει. (G2)
- 341^a.- ταύτης περὶ τὴν Ἡλιδίαν ἀλωμένης Λεύκιππος Οἰνομάου παῖς εἰς ἐπιθυμίαν ἦλθε, καὶ τὸ μὲν ἄλλως πῶς αὐτῆς πειράσθαι ἀπέγνω, (I1)
- 342^a.- τῶν παλαιῶν ἀνθρώπων ὄντων αὐτουργῶν, καὶ τὴν τροφήν καὶ τὴν περιουσίαν οὕτως κτωμένων, ἅτε τὴν γῆν ἐργαζομένων, ἵπποτροφεῖν τις ἐπελάβετο, (J2)
- 343^a.- ὧν γενομένων προήχθη ὁ μῦθος. (J2)

XIV.- Participios predicativos completivos (344-355):

- 344^a.- Πηλεὺς δὲ ἐπιτηρήσας καὶ σπαίροντα τὸν παῖδα ἰδὼν ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἐβόησε· (A13)
- 345^a.- αἰσθόμενος δὲ Ἀκρίσιος ὕστερον ἐξ αὐτῆς γεγεννημένον Περσέα, μὴ πιστεύσας ὑπὸ Διὸς ἐφθάρθαι, τὴν θυγατέρα μετὰ τοῦ παιδὸς εἰς λάρνακα βαλὼν ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. (A16)
- 346^a.- μετ' Ἀπόλλωνος δὲ Ἄρτεμις συντυχοῦσα ἀφηρείτο, καὶ τὸ ἱερὸν ζῶον αὐτῆς κτείνοντα κατεμέμετο. (A23)
- 347^a.- ἀρπάσαντα γὰρ αὐτὴν κρύφα Δία Ἀσωπῶ μηνῦσαι ζητοῦντι λέγεται. (A27)
- 348^a.- Αἰγεὺς δὲ ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως τὴν ναῦν ἰδὼν ἔχουσαν μέλαν ἰστίον, Θησέα νομίσας ἀπολωλέναι ρίψας ἑαυτὸν μετήλλαξε. (A28)
- 349^a.- καὶ δηλοῖ [τὸ βρέφος] ἤδη μέγα τι ἀγαθὸν ἀποβησόμενον; (D6)
- 350^a.- ἀποροῦντι δὲ αὐτῶ ἔρχεται Προμηθεὺς ἐπισκεψόμενος τὴν νομὴν, καὶ ὄρᾳ τὰ μὲν ἄλλα ζῶα ἐμμελῶς πάντων ἔχοντα, τὸν δὲ ἄνθρωπον γυμνὸν τε καὶ ἀνυπόδητον καὶ ἄστρωτον καὶ ἄοπλον· (E2)
- 351^a.- ἀλώπηξ λιμώττουσα ὡς ἐθεάσατο ἀπὸ τινος ἀναδενδράδος βότρυας κρεμαμένους, ἠβουλήθη αὐτῶν περιγενέσθαι καὶ οὐκ ἠδύνατο. ἀπαλλαττομένη δὲ πρὸς ἑαυτὴν εἶπεν· (F2)
- 352^a.- ἀλλ' ἐνοχλοῦμαι πανταχοῦ τὸν Δίκαιον ἀκούων (G2)
- 353^a.- ἔνθα δὴ ὡς ἀφινόμεναι ἀπεδιδύσκοντο καὶ ἐώρων τὸν Λευκκίπον μὴ βουλόμενον, περιέρρηξαν αὐτόν· (I1)
- 354^a.- Ἀπόλλωνα δὲ Δάφνη ἐπ' αὐτὴν ἰόντα προῖδομένη, μάλα ἐρρωμένος ἔφευγεν. (I1)
- 355^a.- καλλίστην, ᾧ Δωρί, κόρην εἶδον ἐς κιβωτὸν ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐμβληθεῖσαν, αὐτὴν τε καὶ βρέφος αὐτῆς ἀρτιγέννητον· (D10)

XV.- Participios predicativos perifrásticos modales-aspectuales (356-360):

- 356^a.- ὀργισθεῖσα δὲ ἐπὶ τούτοις Ἦρα παραγίνεται μὲν εἰς Κρήτην, ὀπηνίκα τὸν Δία ἐγκυμονοῦσα ἐτύγγανε, γεννᾷ δὲ ἐν ἄντρῳ τῆς Δίκτης Δία. (A3)
- 357^a.- Μανθάνω ὑπ' ἐκείνοις ἔλαθον ὑπεξελθόντες· (D9)
- 358^a.- ἐπεὶ γὰρ ἐπέθηκα τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα καὶ τὸ πῦρ ἀνέκαυσα ἐναυσάμενος ὃ ἔφερον δένδρον ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐφάνησαν ἀποκρύπτειν αὐτοὺς πειρώμενοι· (D9)
- 359^a.- ἄτε δὴ οὖν οὐ πάνυ τι σοφὸς ὢν Ὀϊμιθεὺς ἔλαθεν αὐτὸν καταναλώσας τὰς δυνάμεις εἰς τὰ ἄλογα· (E2)
- 360^a.- ἔτυχε δὲ πῶς αὐτῇ κατὰ νοῦν γενομένος, οὐ μεθίει τε αὐτὸν ἀμφιπεσοῦσά τε καὶ ἐξηρημένη πᾶσαν ὥραν. (I1)

XVI.- Participios en oraciones nominales puras (361-363):

- 361^a.- πρῶτον μὲν πένης αἰεὶ ἐστὶ, καὶ πολλοῦ δεῖ ἀπαλός τε καὶ καλός, οἶον οἱ πολλοὶ οἴονται, ἀλλὰ σκληρὸς καὶ αὐχμηρὸς καὶ ἀνυπόδητος καὶ ἄοικος, χαμαιπετῆς αἰεὶ ὦν καὶ ἄστρωτος, ἐπὶ θύραις καὶ ἐν ὁδοῖς ὑπαίθριος κοιμώμενος, τὴν τῆς μητρὸς φύσιν ἔχων, αἰεὶ ἐνδεία σύνοικος. (E3)
- 362^a.- κατὰ δὲ αὐτὸν τὸν πατέρα ἐπίβουλος ἐστὶ τοῖς καλοῖς καὶ τοῖς ἀγαθοῖς, ἀνδρεῖος ὦν καὶ ἴτης καὶ σύντονος, θηρευτῆς δεινός, αἰεὶ τινὰς πλέκων μηχανάς, καὶ φρονήσεως ἐπιθυμητῆς καὶ πόριμος, φιλοσοφῶν διὰ παντὸς τοῦ βίου, δεινὸς γόης καὶ φαρμακεὺς καὶ σοφιστής. (E3)
- 363^a.- Ἀμαζόνες γὰρ Ἄρεως μὲν τὸ παλαιὸν ἦσαν θυγατέρες, οἰκοῦσαι [δὲ] παρὰ τὸν Θερμώδοντα ποταμόν, μόναι μὲν ὀπλισμέναι σιδήρῳ τῶν περὶ αὐτάς, πρῶται δὲ τῶν πάντων ἐφ' ἵππους ἀναβάσαι, οἷς ἀνελπίστως δι' ἀπειρίαν τῶν ἐναντίων ἤρουν μὲν τοὺς φεύγοντας, ἀπέλειπον δὲ τοὺς διώκοντας. (H1)